

המלחמה שנכפתה על ישראל הזדמנות לשנות את המציאות מהיסוד

written by מאיר בן שבת | 12.10.2023

התקפת הפתע של חמאס על ישראל היא אירוע בעל השלכות היסטוריות. חמאס אמנם לא מהווה איום קיומי על המדינה, אך תוצאות התקפתו נגדנו עלולות להכניס את ישראל למצב של איום קיומי מצד אויבים אחרים. התגובה הישראלית לכך היא הדבר היחיד שיוכל למנוע זאת. זהו השיקול העיקרי שצריך להדריך את הצמרת המדינית והביטחונית של ישראל בתכנון המהלכים הבאים ביחס לעזה.

שיקול עיקרי, אך לא יחיד: המחיר הנורא שישראל שילמה בכניסתה למלחמה שנכפתה עליה מספק לה הזדמנות היסטורית לשנות את המציאות מהיסוד. לא רק למגר את שלטון חמאס ולהשמיד את יכולותיו, אלא גם להביא לכך שרצועת עזה לא תהיה יותר מטרד למדינת ישראל לא מבחינה מדינית, לא מבחינה ביטחונית, לא מבחינה כלכלית ולא משום בחינה אחרת.

הניסוח המלוטש של התכלית המדינית של המלחמה צריך לשקף את הרעיון הזה. אין שום חובה לצאת בהצהרות על כך. חשוב יותר שהמסר יגיע בחדות ובבהירות לגורמי התכנון והביצוע. זהו המצפן שצריך לכוון את צה"ל ואת כל המערכות השותפות למאמץ הלחימה: בזירת המערכה, בשדה המדיני ובשאר התחומים.

כל מה שקשור לחמאס יושמד

המטרות הצבאיות של המלחמה קלות להגדרה, גם אם אינן פשוטות להשגה. בתמונת הסיום, רצועת עזה שלאחר המלחמה תהיה עיי חורבות. כל מה שקשור לחמאס הושמד, עשרות אלפי פעילי חמאס וג'יהאד הרוגים, ללא שלטון מרכזי, וללא מאות אלפי פלשתינים שהתפנו מאזורי הלחימה.

צריך לשחרר את הפיקוד הבכיר של צה"ל מהמועקות ומהאילוצים שעלולים להפריע לו להשיג זאת ולהשפיע על קצב פעולתו ומיצוי יכולותיו. בין השאר העיסוק במחדל ההתרעה, הביורוקרטיה המשפטית הכבדה שקשורה בלחימה והעיסוק בהיבטים ההומניטריים. גיבוי מדיני, ציבורי ומקצועי חוץ-ממסדי בנושאים האלה יקל על המערכות.

הזמן לא דוחק! יש להתכונן לכך שהמלחמה תימשך תקופה ארוכה. במושגי זמן של חודשים, ולא של שבועות. הקולות הנשמעים מעת לעת על "חלון הזמן המדיני המוגבל" לא הפנימו את עוצמת הזעזוע. כל עוד מוחזקים חטופים ישראלים בעזה אין לצפות לריסון מצידנו. גם החשש בעולם מפני הופעתו המחודשת של דאעש בדמות חמאס, והציפייה מישראל למנוע זאת, עומדים לצידנו.

על כל פנים, הבנת מסגרת הזמן חיונית לא רק לצורך הכנה מנטלית ולוגיסטית של העורך, אלא גם כדי לתכנן ולתעדף את המשימות הצבאיות.

בשלב הזה, לצד ההכנות למהלכי ההתקפה הבאים בלחימה, נכון להתמקד בשני מאמצים עיקריים: הגנה וקטישה. יש לנצל את הכוחות הרבים כדי לעבות את מערכי ההגנה, ליצור מרחב ביטחוני רחב מאוד לאורך גבולות הרצועה, ולאפשר תגובה מהירה ואפקטיבית בכל התרחשות חשודה.

צה"ל צריך להמשיך את הכתישה המאסיבית, להשמיד להרג ולאבד כל מה שקשור בצורה כלשהי לארגון חמאס או לממשל חמאס. לשחרר חסמים המשפיעים על הקצב ולפוצץ בתי פעילים, משרדים, רכב וציוד מכני, גנרטורים, וכדומה.

את סוגיית התמרון הקרקעי ועיתוי ביצועו יש לבחון בראש ובראשונה לפי הערכת תרומתו הצפויה להשגת המטרות. יש לבחון גם את החלופות לכך, ולהתחשב ברמת המוכנות של כוחות צה"ל ובמצבו של האויב. הגם שכוחותינו מסוגלים לנצח בכל התנגשות, עלינו לשאוף לכך שהמחיר מצידנו יהיה מינימלי, גם כדי לא לתת הישגים מורליים נוספים לאויב. מבלי להעמיק בניתוח כל המרכיבים, נראה כי עדיף לעשות זאת לאחר כתישה ממושכת וכשהאויב שחוק, ולא כשהוא רענן ומלא עוז.

אשר לפעולות כירורגיות ² למעט מקרים ייחודיים, נראה כי בעת הזו שכרן יוצא בהפסדן. הן גוזלות קשב ומשאבים, תרומתן למטרה האסטרטגית מוגבלת והן עלולות לשדר מסר של חזרה למציאות הקודמת.

להדק את המצור

חיוני להמשיך, ואף להדק, את המצור על עזה. השמדת תחנת הכוח בעזה נדרשת כדי להכביד את התנהלות חמאס, והיא תועיל גם למאמץ לחולל שינוי יסודי ברצועה.

כדי להבהיר כי פנינו לשינוי יסודי ברצועה ² חיוני להכריז על ביטול פונקציית התיאום והקישור האזרחי לעזה, שאחראית על טיפול בעניינים האזרחיים של הרצועה. על ישראל להבהיר כי מכאן ואילך הצרכים ההומניטריים של עזה אינם מעניינה. הכרזה זו נדרשת לא רק מול הקהילה הבינלאומית והמקומית, אלא גם כדי שגורמי המערכת הישראלית יפנימו זאת.

המכה שניחתה על ישראל היא קשה וכואבת. עודנו קוברים את מתינו, נחרדים לשמע מעשי הזוועה שביצעו חיות האדם שטופות השנאה והרוע. עלינו לזקוף את קומתנו הלאומית, למצות את הכוחות האדירים שטמונים בנו ושפורצים ברגעי משבר לאומי, ולחולל את השינוי ההיסטורי הנדרש בעזה למען הדורות הבאים. בידינו לעשות זאת.